

תת"ע (עכו) 4450-05-25 - ירדן בנזירי נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 4450-05-25 - ירדן בנזירי נ' מדינת ישראל/שלוש עכו

תת"ע (עכו) 4450-05-25

ירדן בנזירי

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[07.08.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקשת ניתן ביום 14.7.2025 (להלן: "פסק הדין");
הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 31.7.2025.

דיון ומסקנות

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003); ע"פ 1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (ניתן ביום 6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

1. האם קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון?

המבקשת טענה כי מעולם לא קיבלה זימון לדיון; אולם, עיון באישור המסירה אשר צורף לכתב האישום מעלה כי הזמנה לדיון נשלחה אל המבקשת וחזרה בציון "לידי מיפיה הכוח של הנמען הרשום" ביום 20.2.2025, כאשר חתומה על ההזמנה הגב' שושנה אשר בהתאם לעץ המשפחתי אשר צרפה ב"כ המאשימה לתגובתה, היא אמה של המבקשת. הזמנה זו הייתה בעבור הישיבה הנדחית שהייתה אמורה להתקיים ביום 25.6.2025, אך לאור מצב החירום אשר הוכרז במדינה, ישיבה זו נדחתה ליום 14.7.2025. אציין כבר עתה כי מקום שהמבקשת הגישה בקשה להישפט ומועד הדיון נדחה שומה עליה לפעול ולברר מה עלה בגורל התיק בייחוד כאשר היה ידוע היטב למבקשת שהדיון לא התקיים לאור מצב החירום שהיה במדינה, ואין זה סביר שהמבקשת תשב בחיבוק ידיים ולא תטרח לערוך בירור כלשהו מה עלה בגורל התיק; אם בכך לא די הרי שכלל ידוע הוא שניתן לשפוט אדם בהעדר בהסתמך על אישור מסירה לדיון קודם; ראה לעניין זה עפ"ת 35244-01-24 טל אבירם נ' מדינת ישראל, שם נקבע כי: "בהעדר התייצבות המערער לדיון שהתקיים, בית המשפט קמא רשאי היה לדון אותו בהעדרו. לעניין זה אין נפקות אם הכרעת בית המשפט קמא תינתן בדיון אליו המערער לא התייצב, או במועד מאוחר יותר". למען הסר הספק, אציין כי לאחר שעיינתי באישור המסירה הוא כלל פרטים מלאים של המבקשת, לרבות מספר תעודת זהות, כתובת, חתימה ושם של פקיד הדואר בצד תאריך, לפיכך לא עלה בידי המבקשת להפריך את "חזקת המסירה" הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 לפיה: "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן". (ההדגשה אינה במקור, ג.ב.ע.).

בנסיבות, המבקשת זומנה כדין ולא הצביעה על כל סיבה מוצדקת אשר מנעה ממנה להתייצב לדיון. אוסיף ואומר כי הטענה בדבר אי קבלת זימון לדיון הינה טענה שזורה, ואף שזורה מדי, בפי נאשמים אשר לא טרחו להתייצב לדיונים בעניינם ונשפטו בהעדרם. טענה זו נשמעת חדשות לבקרים באולמות בתי המשפט ועל מנת לקבלה יש לבסס אותה כדבעי; טענת אי קבלת זימון אשר נטענת כלאחר יד, אין בה כדי להועיל לאומרה; בהקשר זה יפים הדברים שנאמרו בעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.2022) שם נקבע לפיהם: "אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך".

2. האם נוצר עיוות דין בשל שפיטת המבקשת בהעדרה?

המבקשת כלל לא כפרה במיוחס לה, נהפוך הוא, היא הודתה בביצוע העבירה, ולצד זאת טענה כי היא נסעה במהירות בעת שנשמעה אזעקה לנוכח העובדה כי הייתה מגויסת לכיבוי אש; לצורך ביסוס טענה זו צירפה מסמך בעניין העסקתה והיותה עובדת חיונית במערך מחוז חוף בכבאות והצלה. אולם, עיון במסמך שצורף מעלה כי היא עובדת חיונית אך אינו מבסס את טענתה כי במהלך נסיעתה נשמעה אזעקה, מה גם שעיון בנסיבות רישום הדו"ח אינו מעלה כלל כי נשמעה אזעקה כטענת המבקשת. לאור האמור, עסקינן בטענה בעלמא שאין בכוחי לקבל. יתרה מזו, אף תגובת המבקשת לרישום הדו"ח מהווה ראשית הודיה שכן המבקשת לא הכחישה את ביצוע העבירה אלא אמרה "רק עקפתי".

אם כך, המבקשת כאמור, לא הציג ראיות או טענות שיש בהן כדי לרדת לשורש העניין וללמד על בדבר קיומו של פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה, ומשכך לא ניתן לקבוע כי קיים חשש לעיוות דין. טענת המבקשת כי אי קבלת הבקשה תביא לכך שלא תוכל לשלם את הקנס בהיותה סטודנטית שמצב הכלכלי בכי רע, אף היא אינה מבססת את העילה של עיוות דין ושוב די להפנות בעניין זה לרע"פ סאלם אשר צוטט לעיל. לאור כל האמור, הבקשה נדחית, ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא). המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"ה, 07 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.